Tom Poes in de Tovertuin

Geknipt uit

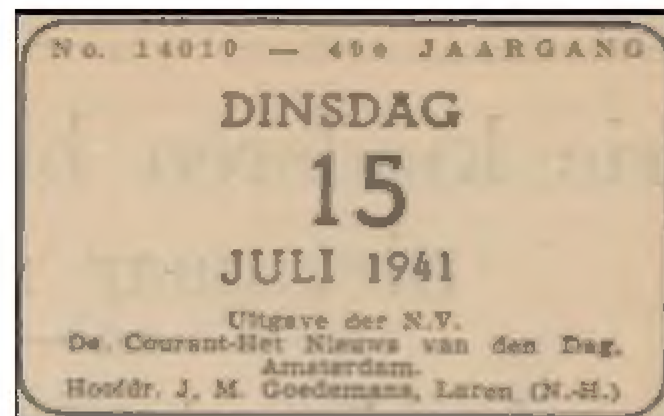

DE COURANT

Het Nieuws van den Dag

Kantoren: N.Z. VOORBURGWAL 345 · AMSTERDAM · Telefoon 49211 (5 lijnen)

In de periode van

No. 14010 — 49e JAARGANG

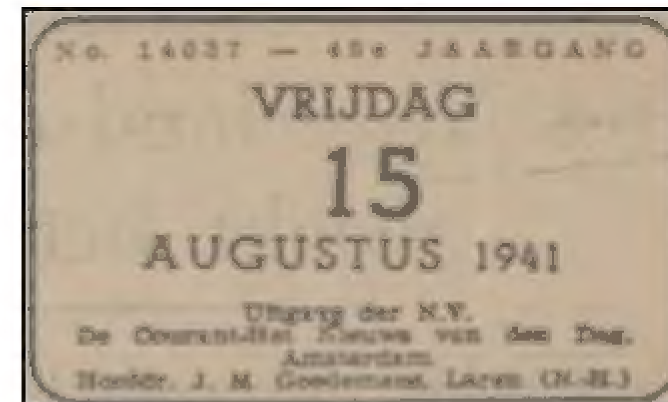
DINSDAG

15

JULI 1941

Uitgave der N.V.
De Courant-Het Nieuws van den Dag.
Amsterdam.
Hoofdr. J. M. Goedemans, Laren (N.-H.)

t/m

No. 14037 — 49e JAARGANG

VRIJDAG

15

AUGUSTUS 1941

Uitgave der N.V.
De Courant-Het Nieuws van den Dag.
Amsterdam.
Hoofdr. J. M. Goedemans, Laren (N.-H.)

op bewusteloos-
j het slachtoffer,
ke en een dokter

drenkeling zoo
slachtoffer heeft
toewijding.

REIJERINK.

propaganda van
ond tot het Red-
Drenkelingen.

ze regels zal lezen
nd zal maken.
ver Herman is niet
handen van de Rijs-
r adres ons bekend

HAAST NAAR
RANDJE.

gekanteld. —
g gewond.

rrespondent.)
Juli. — Terwijl he-
er zes uur een der
rweg was naar een
in de schuur van
er G. M. aan den
u op het Smallepad
nare oorzaak finaal
len schok tegen het
t. Achterop zaten
n, die beiden van
n hunner, de onge-
d door den val ern-
gewond. Bovendien
ndelende geneesheer
ng. Per ziekenauto
sabeths Ziekenhuis

Tom Poes in de Tovertuin

Een vreemde verschijning

Op een dag had Tom Poes een wandeltocht gemaakt naar de Drie Kromme Sparren. Die stonden op een hoge heuvel, een heel eind van zijn huis af en het was een flinke wandeling geweest, dat beloof ik je! Het was dan ook al laat in de middag toen Tom Poes huiswaarts keerde.

— Tjonge, dat was een mooi dagje! mompelde hij in zichzelf. Het is toch maar een mooi uitzicht op die heuvel. Alleen is het jammer dat het in deze buurt zo stil is ... Er is hier letterlijk niets te beleven en er gaat toch maar niets boven avonturen voor een flinke,

En net toen Tom Poes zover was met zijn overpeinzingen, zag hij bij een bocht van de weg iemand lopen. Een vreemde figuur was het, met een geruite jas aan en een leren tasje aan een riem over zijn schouder.

— Wel, dacht Tom Poes, dat moet een vreemdeling zijn! Iemand die zulke grote ruiten op zijn jas draagt woont hier niet in de buurt! Wat zou die vreemdeling hier zoeken? Daar moet ik meer van weten!

Intussen blies de vreemdeling een grote rookwolk uit zijn pijp.

— Hm! bromde hij in zichzelf. Het ziet er helemaal niet naar uit, dat hier iets te beleven valt! Nee, dat zou je zo niet denken. Maar ik weet wel beter! Oho! Ik heb een verre reis gemaakt om hier te komen! Ik heb over land en zee en heuvels en bergen en door bossen gereisd om de Kale Driesprong te vinden en ik zal hem vinden ook! Oho! Maar gemakkelijk is het niet, ó, nee! Ik word er moe van, o, wat word ik moe!

JAN P. STRIJBOS

(Nadruk verboden.)

Tom Poes in de Tovertuin

Ollie B. Bommel

— Alle voetstappen-nog-an-toe! mompelde de vreemdeling in zichzelf. Wat heb ik een eind geloopen! Ik moet even uitrusten, daar gaat niets van af! Hè, hè, heerlijk om even te zitten. Dat doet een wereldreiziger goed! Maar, alle kabaal, wat is het hier stil! Ik ben in een dag reizen nog niemand tegengekomen! Wat een stilte, wat een stilte! Intusschen had Tom Poes flink doorgeloopen en toen hij zag, dat de vreemdeling op een steen was gaan zitten, ging hij naar hem toe en maakte een beleefde buiging.

— Zoekt u hier misschien iets of iemand? vroeg hij. Kan ik u misschien helpen?

— Wel, tut-tut, oho! riep de vreemdeling. Wat laat je me schrikken! Hè, foei, kòm-kom! Maar, eh, helpen, zei je? Ja, wanneer je me kon zeggen waar de Kale Driesprong is zou je me zeer verplichten!

— Als het anders niet is, zei Tom Poes, dat is hier vlak bij! Ik wil u er met alle plezier even heen brengen. Maar als het niet onbescheiden is, zou ik u willen vragen wat u daar moet zoeken. Uren in de omtrek is er geen huis te vinden en er komt ook nooit iemand. Daar kunt u toch de nacht niet doorbrengen?

— Pffff! zei de vreemdeling. Ik zoek geen menschen en geen huizen, jonge vriend! Maar, eh . . . laat ik me eens even voorstellen, dat is ten slotte de gewoonte onder goed opgevoede lieden van ons soort. Mijn naam is Bommel. En hoe heet jij?

— Tom Poes, zei Tom Poes terwijl hij den vreemdeling een hand gaf.

— Wel, Tom Poes . . . , zei de vreemdeling. Wat zei je? riep hij toen. Tom Poes? Maar dan heb ik al over je in de krant gelezen! Wel, dat tref ik! Geef me de vijf! En je mag me gewoon kortweg Ollie B. Bommel noemen. Wel, kom mee naar de Kale Driesprong, jonge vriend, dan zal ik je er alles van vertellen! Wel, wel, kom, kom!

VERDWAALDE

ONGEVALLEN BIJ HET

te betreuren. — (A.N.P.).

Maasoever in het Station.

vuur meester te worden.

Tom Poes in de Tovertuin

Een oud boekje

— Wel, jonge vriend, zei Ollie B. Bommel toen ze samen verder liepen over het bospad, ik zal je vertellen wat ik op de Kale Driesprong zoek . . . Hij trok een grote rookwolk uit zijn pijp en vervolgde geheimzinnig fluisterend: Een Toverwagen, Tom Poes, een Toverwagen!

— Hè, wat? vroeg Tom Poes verbaasd. Een Toverwagen? Wat is dat voor een ding? En wat moet die op de Kale Driesprong doen?

— Geloof je me soms niet? vroeg Ollie een beetje beledigd. Foei, kom-kom, het is de zuivere waarheid, meneer! Ik zal het je bewijzen! Hij trok een oud, in leer gebonden boekje uit zijn jaszak en vervolgde: Kijk, dit heb ik ergens op een markt gekocht en toen ik er zo in bladerde las ik ineens deze regels . . . wacht even, ik zal het je voorlezen, luister goed. . . . 's even kijken. . . . ja hier staat het. . . .:

— *Tussen de heuvel der Drie Kromme Sparren en het Donkere-Boomen Bosch ligt de Kale Driesprong. Bij iedere volle maan rijdt er langs deze driesprong een vreemde wagen, zonder bestuurder of eenig ander levend wezen. Deze wagen rijdt hier al sinds menschenheugenis en het is nog nooit aan iemand gelukt om vast te stellen waar hij heengaat, daar hiervoor de snelheid te groot is.*

— Dat is alles! zei Ollie B. Bommel. Nou, hm, toen ik dat gelezen had heb ik mijn jas aangetrokken, heb mijn verrekijker omgedaan en ben op reis gegaan. Tja, die wagen wilde ik wel eens zien, dat begrijp je!

— Ja, dat is de moeite waard, heer Ollie! zei Tom Poes. Dat klinkt alsof het een avontuur zou kunnen worden. Tjonge! Een Toverwagen! Die wil ik ook wel eens zien. Maar, kijk, hier is de Kale Driesprong al!

de Noord-Limbur- boemen, te verza- weergalmen van aste geenater van uid te zennen ge- plokjes zijn en de in levendige con- Niettegenstaande en, als zouden de of zou het droge npluk in de war waardoor tal van rogen of klein van oogst best mee. r voor de bessen of vier cent per de plukker, na een gesjouwd te heb- gulden verdiende, iculier zestig cent nkt, dat een „vak- if en twintig kilo iken rist, dan be- n een goede bron

de boschbes nau- n thans de beste Moeder de vrouw voorraadje bij ei- vruchten tot jam l ook het vooruit- ijken pannekoek. n dezen tijd uit de animeerend werkt grootere activiteit kt de Groesbeeker geld te verdienen, pluki veelal voor

uit deze contreien, over den „goeden n, dat het nu nog vroeger. Het wa- n, die naar de bos- ar ook boerendoch- hadden, togen aar opbrengst van den besteden aan het derobe. En ze ber- n en brokken van de vroege ochtend- pad gingen, waar- plukkers en koo- ten. n is 'n heele pret

AMSTERDAM, dagmiddag voor he dijn is gistermiddag bezoeker in de traal Station gewee dige G. van Bee wien namens de verraming is bijzonderheid vers dat Maandag jongeman zes kaart elke voorstelling genden dag. Zoodoe den geheelen dag nen doorbrengen.

De districtsdiens „Vreugde en Arbe kinderen van „Hul in de gelegenheid kamer van het Ce zoeken. De kinder andere groep, best het N.V.V. met hun konden ongestoord van het spelen me treinen, wissels be lang konden de kin „spoormannen" te

Maar ook de ou N.V.V.. konden hu halen aan het sp leugd.

AARDBEVIN

TOKIO, 16 Juli. ministerie van B mededeelt, heeft ee die gisteravond het Noordelijke de Nagano trof, vijf twaalf gewonden 30 huizen ingestort had ook een tijdelij het verkeer op schen Nagano en

Volgens het Cen Observatorium was de aardbeving in prefectuur Nagano door de aardbeving perkt is, werden voeld in de pr Tokio.

TAYERS-
ENSCHAP.

mbinaties.

d. hoe de combi-
ker Zondag a.s. in
het Nederlandsche
r groote motoren
en rit over 75 km.
(achter Wierama),
r Käser), Van Am-
der Bom), Bakker
Bosland (achter
m (achter Sterke)
e Graaf), terwijl
reservegangmaker

vordt er ijverig op
Stadionbaan ge-
ners spannen hun
om Zondag a.s. in
vorm aan den start
ijverig is de com-
Graaf, waarbij ren-
aardig op elkaar
beeft de stayers-
aker overgenomen.
De Graaf spreekt
mee.
t vanzelfsprekend
de andere driene-
fbrengen, immers,
et vorige jaar ver-
nieuwe combina-
en de onzekerheid
ltaat nog verhoogt.
en als sterk favo-
afgeloopen maan-
in het buitenland
eren heeft hij ach-
n Zürich gereden.
rt kan Van der
Ook Van Amster-
et groote mogelijk-

Tom Poes in de Tovertuin

Een prachtig idee.

— Wel, het is prettig, dat je me hier gebracht hebt, Tom Poes! zei heer Ollie B. Bommel tevreden. En het is wel zo gezellig, dat je me gezelschap blijft houden om die vreemde toverwagen ook te zien!

— Ja, zei Tom Poes. Maar ik geloof toch, dat het niet zo leuk is om alleen maar naar die wagen te k ij k e n .....

— Tut-tut, kom-kom! riep Ollie verbaasd. Wat heb ik nu aan mijn riem hangen? Je zei toch zelf, dat je

— Ja zeker, zei Tom Poes vlug, ik bedoel alleen maar, dat het veel aardiger zou zijn om in die wagen te springen en mee te rijden!

— Alle Tom Poesen-nog-an-toe! Dat is een idee! Dàt is een avontuur! Prachtig! Schitterend! Hoe verzin je het! riep heer Bommel en hij begon van pleizier van z'n ene been op het andere te springen.

Ja, heer Bommel was helemaal opgetogen van het idee om in een toverwagen te gaan rijden en hij had haast geen geduld om te wachten totdat het zover zou zijn. En dat was lastig, want het wachten duurde erg lang.

De maan stond al hoog aan de hemel toen Tom Poes ineens zei: Stil eens, heer Ollie, ik hoor iets in de verte!

— Oho! riep Ollie B. Bommel. Ik hoor ook iets! Iets rammelends en rollends! Zou dat ... Zou dat de toverwagen zijn, Tom Poes?

— Stil! zei Tom Poes. Praat niet zoveel en houdt u gereed, het zal een hele toer zijn en misschien is het wel gevaarlijk ook!

GAS EN ELECTRICITEIT.

DE BONNENLIJST

als geweest, waar
werden geslacht,
bij de behandeling
den economischen

gevormd door den
., den groentehan-
en jeugdigen fruit-
B., werkte samen
rbij zeventien var-
het half millioen
artoe riepen zij de
slager T. de M., die
. Zij beloofden hem
prijs, dien hij daar
rken: n.l. tien gul-
erden de dieren bij
slacht, maar later
nde bovenbuis: de
oofde van een der
werden daar dood
en toog de slager

ende zijn geweest,"
che rechter, mr.
gne.
n zeide, dat hij
aanwezig was ge-
r niet tegen.
el tegen het geld.

ustitie, mr. Don-
val in zijn requisi-
varkenszaken". Hij
en gevangenisstraf
et aftrek van oo-
porarrest. De rech-
nform den eisch.
dachten eischte de
en: in twee geval-
slager en van den
de de rechter straf-
vijf maanden met

Augustus 1941 te wenden tot het advies-
bureau „Stadsplan-Rotterdam".

massa N. V. Mij. Nederland, Den Haag, voor
f 655.400.

Onvrijwillige gasten der politie moeten
wel bonnen inleveren.

Tom Poes in de Tovertuin

Daar komt hij!

Het ratelende geluid kwam steeds dichterbij, de grond begon te dreunen, heer Bommel kreunde en Tom Poes trippelde van z'n ene voet op de andere, en toen, ineens .... verscheen er boven de rand van de heuvel een wagen! Een hele vreemde wagen met een grote kop waarin een paar monsterachtige ogen schenen te gloeien. En dat voertuig reed met grote snelheid op hen toe!

— Ohooooo ....! zei heer Bommel. D-d-d-de t-t-t-to-verwagen! Z-z-z-z-z-zie je d-d-dat?

Hij verloor zijn pijp van verbazing en Tom Poes trok hem vlug aan zijn arm.

— Opzij! riep hij. Kom vlug! Hollen, anders halen wij het niet! Kom mee, heer Ollie! Nu, heer Bommel bewees, dat hij kon lopen, al was hij dan ook niet zo mager en klein als Tom Poes! Maar het viel niet mee; de wagen had een grote snelheid en bovendien reed hij nu de heuvel weer af. Ze waren nu de driesprong al lang voorbij en nog steeds waren ze niet dichter bij de Toverwagen gekomen.

— Dat gaat nooit goed! dacht Tom Poes. We zijn niet vlug genoeg geweest! Toch nog proberen! en hij liep zoals hij nog nooit gelopen had. De arme dikke heer Bommel volgde hem hijgend en piepend.

12 Juli tot en

BOTERKAAR

½ pond bot
met 3 Augustu

VETKAART.

½ pond bo
17 Juli tot en

VLEESCHKA

Nieuw

Van 18 Juli
elke met „27-v
van de vle
rantsoen vlee
Op den met
merkten bon
of vleeschwa
vleesch is 10
pen). Het
ren bedraagt
rookt of gekoo
kalfsvleesch e
ten, 100 gram
soorten, rolpe
gram voor le
worst en nier
bloedworst.
Bovendien g
waren" recht
vleesch òf vle
periode.

PAPKAART.

Van 14 Juli
tus 250 gr. ri
meel, rijstgrie

Van 14 Juli
tus 250 gr. ha
havervlokken,
aardappelmee
grutten.

nastbark-avonturiers.

De vier Nederlandsche jongens, zooals zij in 1939 vertrokken met een leerzame reis op het Zweedsche

METAAL-INLEVERING.

in tweevoud rechtstreeks te worden ingezonden aan het Rijksbureau voor non-ferro metalen, afdeeling Inlevering metalen schaderegeling (I. M. S.), postbus 86 te 's-Graven-

ultsche jagers aan
ergeschoten.

litaire doelen.

n de zware aanval-
uitsche luchtmacht,
pen dagen op ver-
n Groot-Brittannië
den, heeft de Lon-
tend kort na mid-
ericht omgeroepen,
len, Aken en Mun-
bommen zwaar be-

iervan wordt van
gende medegedeeld:
nachtelijke Britsche
niet alleen in de ge-
kenhuizen, kerken,
arbeiderskolonies
stellingen geweest.
laatsten aanval op
zaal van de chirur-
de polikliniek en
hool door bommen
werd wederom een
brisantbommen be-
militair doel, geen
langrijke installatie
digde en reeds van-
ineengestorte Brit-
ucht tegen Duitsch-
e schade door bom-
Britsche luchtmacht
tschen afweer met
rtillerie in de afge-
eld tien vliegtuigen

nal Guderian.

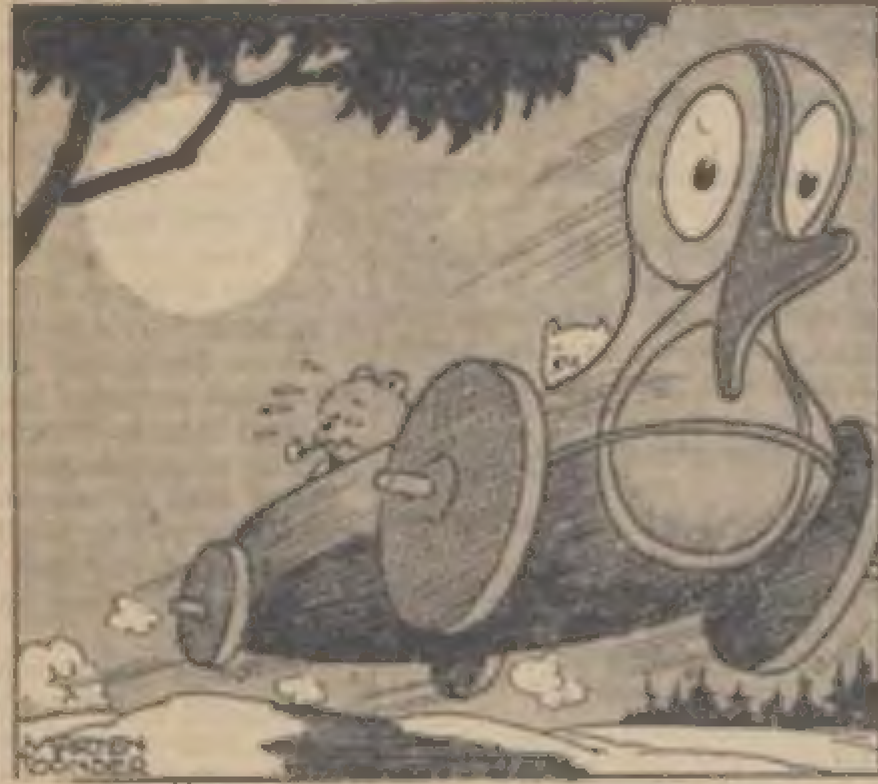
(D.N.B.). — Het
zenders verspreide
che kolonel-generaal
rwond is, gevangen
od is, is, naar aan
voegde zijde wordt
Het bericht is ge-

Tom Poes in de Tovertuin

Met razende snelheid

De toverwagen minderde een beetje vaart toen hij weer op de vlakke grond kwam en daardoor slaagde Tom Poes er in om met een geweldige sprong de rand van het voertuig te grijpen. Heer Bommel greep met een woeste kreet de leuning en vloog er achter aan.

— Hou vast! riep Tom Poes. Nu, Ollie B. Bommel hield vast en toen Tom Poes hem een hand gaf en flink rukte, slaagde hij er in zijn lichaam op de rand te werken en naar binnen te klimmen.

— Pfffffff . . hé, hé, ach . . zuchtte hij, nadat hij een poosje stil had zitten hijgen. Dat — was — net op het nippertje! . . wat 'n vaart heeft die wagen!

— Ja, zei Tom Poes, en nu wij er in zitten gaat hij nog veel vlugger, merkt u wel?

— Nu je het zegt . . ., zei heer Bommel, ik geloof, dat je gelijk hebt! Het lijkt wel alsof hij vliegt! Je kunt de wielen niet eens meer hooren ratelen . . . ! Wel, Wel! En waar denk je nu, dat we heen gaan, Tom Poes?

— Ik heb er geen idee van, zei Tom Poes. Maar het zal wel interessant zijn! Zo'n toverwagen rijdt ten slotte niet voor niets sinds jaar en dag over de wegen! Nee, Heer Ollie, het zou me niets verbazen, wanneer we vreemde dingen gingen beleven!

— Wel, wel, zou het? Alle Toverwagens-nog-an-toe! zei heer Bommel. Ik hoop het, jonge vriend!

de kwaliteit van he
worden genoemd. D
was meer beheerscht
winning verdiend. De
rigens aan elkaar ge
strijd, welke zich na d
waren beide doelen
zonder dat van sup
partijen kon worden g
kwartier nam W.V.V.
leiding 1—0. De vreu
kamp duurde niet la
scoorde Woest den g
den strijd om de lei
zij een doelpunt van
mede kwam ook de r
De rust werd ieven
W.V.V. in de tweede
om den gelijkmaker
hierin niet.

PROMOTI

L. S. C. . . . .
G. R. C. . . . .
W. V. V. . . . .

SPORTWE

HITLER

's-GRAVENHAGE.
naamste uitslagen va
wedstrijden van de H
Rijkssportwedstrijde
met 3110 pnt. 2. Ban
940 1790 pnt.
Persoonlijke kamp
1. H. Kaschade ban
Bauer, ban 940 12.5 se
ban 940, 12.6 sec.;
H. Schmidt, ban 940,
winnaar G. Reckman
knotsewerpen; winnaar
m; kogelstooten; winn
11.10 m.; 1500 m.: w
908, 4 min. 59.5 sec.;
1. ban 944, 51.7 sec
3. ban 930, 52.8 s.
Rijkssportwedstrijde
pnt 2. Ban 943, 1790
1176 pnt. Persoonlijk
75 meter: winnaar K.
sec., 2. Hurbler, ban
fel, ban 943, 11.2 se
naar K. Schmidt, ban
gen: winnaar K. Sch
balwerpen: winnaar
m.; 4 × 75 m. estafet
44 sec.
Vergelijkingswedstri
m. 1. H. Kaschade, ba
Bauer, ban 940, 12.5
12.6 sec.; hoogspringe

wekken al minstens vijf
n en dan heeft het
meer, om te trachten
amilie een portret te
worden dan nog maar
n per dag gevuerd, de
n maar zeer kort op
de prooidieren voor
hoest neer en verdwij-
weer.
ling der jongen, het
het stukscheuren van
n buit, het verdeelen
van voedselbrokjes is
niets meer te zien en
andelingen en gebeur-
film interessant en

uis vergoedde veel en
ele uren van intens no-
gen werden druk ge-
p keer zagen wij de
ls af- en aanvliegen.
h bevond in een nest-
len, vlak bij de bosch-
waren de vogels aan
nschelijk bedrijf ge-
lijk weinig schuw; bo-
nestkastje niet zeer
ikbaar voor mijn tele-

van het land komt de
dvogel eigenlijk niet
e zie je ze in Kenne-
den voorjaarstrek,
aats van April of in
periode dus, dat de
genvangers doortrek-
l en de tortel en de
erschijnen en de laat-
weggaan. Toen wij
bevriende mogendheid
gen over een broedge-
nderlijken vogel op de
wij er onmiddellijk
staat nog het dichtst
aan deze vogels zijn

stak daar echter een stokje voor en daar
was ik maar blij om, want nu kon ik
eens zoo'n draaihalzenpaar uren achter-
een bij het voeren der jongen gadeslaan.
Van het schuiltentje trokken zij zich

ne, waarbij in totaal aan 27.270 leerlin-
gen onderricht wordt gegeven. Er zijn
ongeveer 225 zusters in de tropische ge-
westen werkzaam. Velen bleven er 40
tot 50 jaar aan één stuk.

ken berecht en aan ruim tweehonderd
winkeliers boeten opgelegd van f 25.—
tot f 50.— Eenige grossiers, die even-
eens te hooge prijzen berekenden, wer-
den met hoogere boeten gestraft.
(A.N.P.)

in verbinding trachtte te stellen, wezen
hem de deur. Het Lemnit heeft een hoog
soortelijk gewicht en is in vochtigen toe-
stand diepzwart. Droog heeft het de
kleur van leisteen.

Tom Poes in de Tovertuin

Het doel bereikt

De Toverwagen reed de hele nacht door met dezelfde snelheid. De maan was al lang verdwenen en het licht van de opkomende zon kwam al aan de kim toen hij eindelijk vaart begon te minderen. Nu het lichter werd, zagen Tom Poes en Heer Ollie ook, dat het landschap veranderd was. Het was bergachtig en kaal geworden en de bossen, die hier en daar aan de horizon te zien waren, zagen er somber en woest uit.

— Wel, wel, een saaie boel hier, zei Heer Ollie B. Bommel. Het lijkt wel alsof hier nooit iemand komt.

— Hm, zei Tom Poes, ik vind het net een plek voor een toverwagen. Als U het mij vraagt, denk ik, dat we al gauw zijn waar we wezen moeten.

— Wel, je hebt gelijk! riep Heer Bommel. Kijk maar eens achter je, Tom Poes! Daar ligt een huis! En we gaan er recht op af! Daar is het einde van deze tocht, wat ik je brom! Heer Bommel had gelijk. De Toverwagen reed netjes onder het poortje door en stond op de binnenplaats stil.

— Wel, alle toverhuizen-nog-an-toe! mompelde Heer Bommel. Dat huis ziet er vreemd uit. Geheimzinnig, om zo te zeggen! Wat gaan we nu doen, jonge vriend?

— We moesten maar eens naar binnen gaan, zei Tom Poes terwijl hij uit de wagen sprong. Ik wil nu het naadje van de kous weten.

hotel op den Blocksb
geheel afgebrand, waa
om het leven kwame
vaarlijk werden gewo
de lichte brandwonde
In den kelder van
groote voorraad vuur
die voor de viering va
dag op 20 Augustus wa
oogenblik van 't onge
het vuurwerk gewerk
kende oorzaak kwam
len tot ontploffing. E
ter stond het Kiosk-ho
Het vuur greep zoo s
dat slechts een deel v
der werkende vrouwe

MAXIMUMPR CITROE

's-GRAVENHAGE,
de gemachtigde voor
deelt, zijn er, met ing
maximum-prijzen va
troenen. De consume
hij aan toe is zoodra
verkrijgbaar zullen
meer dan vijf cent per
worden gevraagd.
In het vorige seizoe
voor groote en kleine
lende prijzen. Dit zal,
mum-prijs, onafhankel
is vastgesteld, niet m
komen.

METEOOR WA IN BULG

SOFIA, 19 Juli
gaarsche Meteorologis
mede, in den eige
meteoor te hebben w
veer ter grootte van d
Het hemelruim wer
lang door het verscl
licht. Kort daarop we
gehoord. Het wordt
dat gesteente van de
aarde is gevallen.

Tegen hem werd negen maanden geëischt.

De huisvrouw A. K., die zich hierna wegens heling had te verantwoorden, hoorde twee maanden gevangenisstraf tegen zich eischen.

Ach, wat jammer! Ik had immers evengoed van U als van een ander kunnen houden....

beantwoord!?....

— Ongetwijfeld, beste vriend. Ach wat jammer! Ik had immers evengoed ... een ander kunnen houden.

Nadruk verboden. Auteursrecht...

Tom Poes in de Tovertuin

Gevaarlijke opdracht

Heer Bommel klom uit de wagen en liep achter Tom Poes aan om naar binnen te gaan. Maar Tom Poes hield hem terug. — Wacht eens even, zei hij. Ik hoor iets! Er komt iemand aan. Hij had gelijk. In de deuropening verscheen een klein oud vrouwtje, dat hem met een vriendelijke glimlach aankeek.

— Ach, zei ze met een bevend oud stemmetje, ik wist, dat de wagen deze keer niet leeg terug zou komen! Hij is veel eerder thuis dan anders! Ach, wat ben ik daar blij om! Dit is het ogenblik waar ik al zeven-en-negentig jaren op gewacht heb. Met iedere volle maan heb ik hem weggestuurd, maar kom toch binnen!
steeds is hij weer leeg teruggekomen! Ach..

Heer Bommel klom het trapje op, gevolgd door Tom Poes. — Wel, wel, bromde hij, dat is een aardig oud vrouwtje! Wat heeft die er aan om toverwagens uit te sturen?

Hij stapte de kamer binnen en maakte een diepe buiging.

— Mijn naam is Ollie B. Bommel, zei hij, en dit is Tom Poes! En we zijn erg benieuwd waarvoor U ons nodig hebt.

— Ik heet Anne-Miebetje, zei het oude vrouwtje. Het is me heel aangenaam kennis met jullie te maken. Ja, ik zoek al zeven-en-negentig jaren naar iemand, die dapper en moedig en ondernemend is en daarom heb ik die toverwagen er op uit gestuurd. Ik dacht, dat iemand, die moedig genoeg zou zijn om er in te klimmen en mee te rijden net degene zou zijn die ik gebruiken kan!

— We zijn tot uw dienst, zei Tom Poes. We zijn moedig en sterk en ondernemend.

— Wacht even, zei het vrouwtje. Het is een gevaarlijke opdracht. Als het zo eenvoudig was, zou ik het zelf wel kunnen opknappen en had ik niet zeven-en-negentig jaren hoeven te wachten totdat er eens iemand met mijn toverwagen mee zou komen! Maar kom toch binnen, dan kunnen we verder praten.

PROF. HEINKE... VLIEGTUIG...

ROSTOCK, 21 Juli. ... Heinkel heeft in verb... dat hij thans dertig j... wer is, een in hartelij... gesteld telegram ontv... Führer, waarin deze h... voor de groote verdi... Heinkel voor de Duits... oorlog en vredestijd.

CLANDESTIEN ...

(Van onzen corr...)

ARNHEM, 22 Juli. ...

AANGEREDEN.

...RT, 22 Juli. — Van twee ... langs de Langewijk te ...

leiden. De betrekkin-
Nederlandsche meisjes
den, zijn alle gecontro-
andeling en goed loon
Er wordt op gelet,
zooveel mogelijk aan
orden in de naburige
opdat de afstand van
t te groot zal zijn. In
welke in aanmerking
bemiddeling voor huis-
werken reeds Neder-
zoodat ten allen tijde
n kan worden met Ne-
wen en meisjes.
idersters, zoowel ge-
eschoolde, bestaan tal-
elijkheden in Duitsch-
laatsen van de arbeid-
hens uitgegaan van het
afstand tusschen vader-
ats niet te groot moet
zijn de plaatsen waar
geboden, gelegen in de
e streken.

vaarden.

che meisjes werken te-
waarden als haar Duit-
een normale arbeids-
een goed loon verkre-
houd, logies en het be-
meisjes in den vrijen
ende zorg gedragen.
Nederlandsche meisjes
jze in bedrijven worden
n zij met elkander in
n zij snel aan de nieu
en.
ransceel is een tijdlang
itenland altijd waarde
verblijf in het buiten
teen een ruimeren blik
, maar bevordert ook
ntwikkeling. Voor goed
erbedienden zijn goed
n Duitschland in groo-
ig. Het spreekt vanzelf

Tom Poes in de Tovertuin

Goede werken

— Ik zal jullie vertellen waarvoor ik jullie diensten nodig heb, zei Anne-Miebetje toen ze allemaal zaten. Jullie moeten weten, dat ik vroeger heel veel toverdingen heb gemaakt. Ja, je hoeft niet te schrikken, ik ben een tovervrouwtje, maar ik heb nooit slechte dingen gemaakt. Alleen maar goede en nuttige zaken. Ik zal het je straks laten zien. Nu, om al die dingen te kunnen maken had ik allerlei kruiden nodig, maar de hoofdzaak was toch dat ik overal het ei van mijn gouden vogel doorheen roerde. Dat gaf pas de toverkracht, snap je?
En nu is die vogel, mijn mooie gouden vogel, zeven-en-negentig jaren geleden weggelokt door een boze tovenaar.

Hocus Pas heet hij, en hij heeft het arme dier opgesloten in een grote tuin, die bewaakt wordt door twee vreselijk sterke reuzen. Ach, ach... ja, en het ergste is, dat hij de toverkracht van die eieren alleen maar gebruikt om er kwade dingen mee te doen. Ja, Ja!

Kom maar eens mee, dan zal ik jullie laten zien wat ik al zo gemaakt heb.
— Kijk, zei Anne-Miebetje, hier staat een molentje, waar ik eten uit kan laten malen, net zoveel als ik wil. En daar staat een trommeltje dat gaat roffelen wanneer er gevaar is, en dat is een spinnewiel dat in een minuut vijfduizend draadjes kan spinnen en daar ligt een kristallen bol waarin ik precies kan zien waar iemand zich bevindt, al is hij ook nog zo ver weg. En dat . . . Maar ach, wat heb ik aan al die dingen wanneer mijn Gouden Vogel er niet is? Ik kan niets beginnen zonder de eieren!

Maar een dame,
drama zich had af
als getuige verschee
hond begonnen was.
kelijk om te zien." ki
poesje rende weg,
dachte vloog er ach
dwenen beide in e
poesje was zwaar mi
De ambtenaar va
onder den indruk
wat deze gedaan ha
de kat af te houden
„Niets," zei verda
ren allebei razend
niet in de buurt. . .
Volgens getuige ha
bewoner den verdac
zijn hond bij zich t
dachte riep: „Mevr
u zich mee?"

DE kantonrechter
dat de hond no
is en constateerde
eens meer een kat
„O, ja," zei verdac
al."
Een getuige à déc
den hond op en ver
kwaad beest niet
beeld te noemen: ki
met den hond en
nauwelijks kunnen
heen en vallen so
Maar denkt u maa
wat doet. Het dier g
Kantonrechter: „D
haal. Maar u weet
meeste honden het
hebben?
Getuige moest hier
woorden, maar verc
„Mijn hond is elf j
is er uit. Mijn hond
is begonnen."
Kantonrechter: „D
het niet. U kent oo
dien hond en het k
dat een konijn zijn

Tom Poes in de Tovertuin

— Mevrouw, zei Ollie B. Bommel, u kunt op ons rekenen. We zijn tot uw dienst, is het niet, Tom Poes? — Zeker, zei Tom Poes. U kunt er op rekenen, dat wij u die Gouden Vogel binnenkort terug brengen. U zult zien, dat uw toverwagen niet voor niets gereden heeft!

— Nu is er nog één ding, zei Heer Bommel. Zonder onbeleefd te schijnen wil ik er u op attent maken, dat ik sinds gistermiddag niet heb gegeten. En daar iemand, die honger heeft, nooit zijn volle moed kan ontplooien, zou ik het zeer op prijs stellen wanneer

— Maar natuurlijk, Heer Bommel, zei het tovervrouwtje haastig. Ga maar aan tafel zitten. Jij ook, Tom Poes; dan zal ik mijn molentje eens een lekker maal laten draaien, let maar eens op!

Nu, het duurde niet lang, of de tafel stond vol met de lekkerste dingen en Heer Bommel zei met een volle mond: — U bent werkelijk een tovervrouwtje, want zó lekker heb ik van mijn leven nog niet

— Zo is het, zei Tom Poes. U moet ons nu alleen nog vertellen, waar we zijn moeten en dan zullen we zo langzamerhand eens vertrekken!

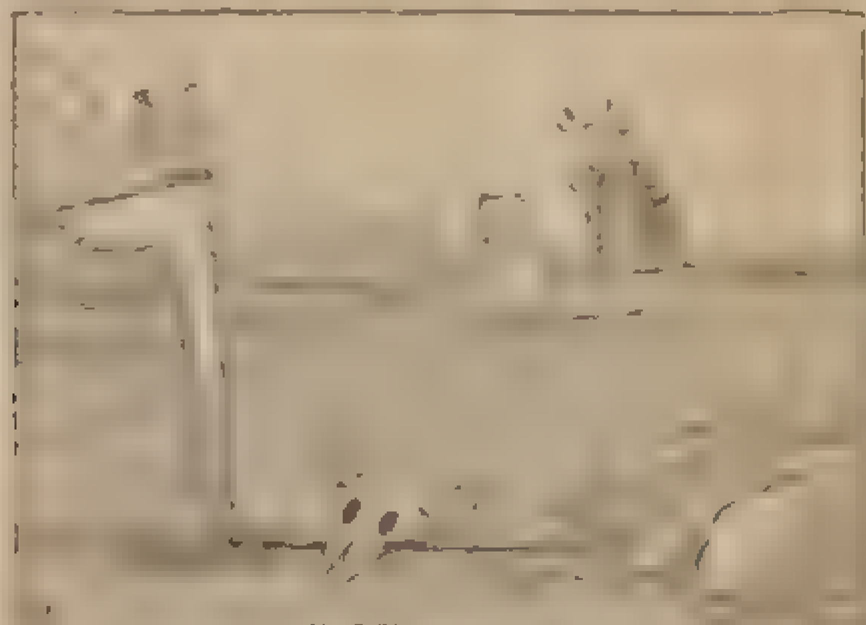
Ach, zei Anne-Miebetje, daar zou ik haast het belangrijkste vergeten! De geheimzinnige tuin waar mijn Gouden Vogel opgesloten is, ligt midden tussen de Zeven Zwarte Bergen in, aan het eind van de Dorre Woestijn. Het is gemakkelijk te vinden, want de grote poort waar je door moet, is al van verre te zien.

Tom Poes en Heer Bommel namen nu afscheid van het tovervrouwtje en gingen op

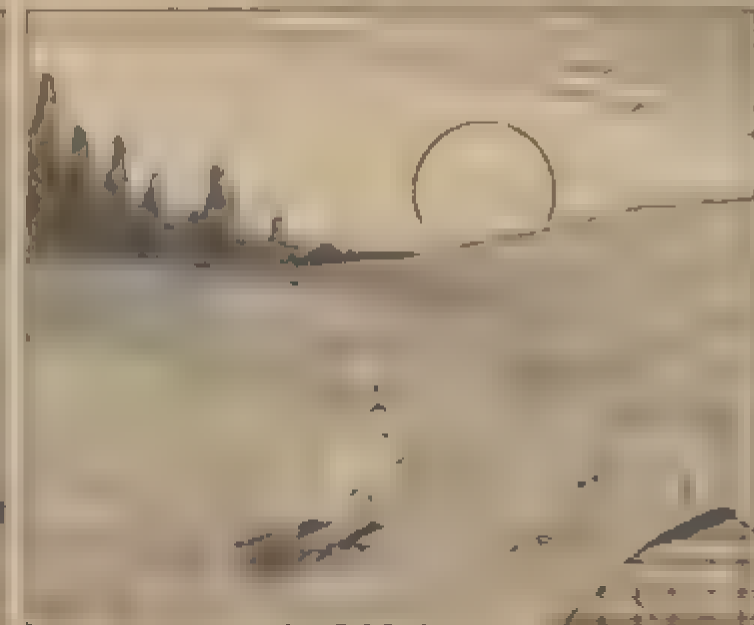
[illegible]

Dorre Woestijn! Dat klinkt niets gezellig! Maar het ruikt naar avonturen, en dat is de [illegible]

Tom Poes in de Tovertuin

[illegible] die reuzen! Wat kunnen we daar eigenlijk tegen beginnen, Tom Poes? Nee, ik zie het somber in.

— Kom, kom, heer Olie, zei Tom Poes. U moet de moed niet laten zakken. We zullen er nu wel haast zijn en wat die reuzen betreft, och, ik heb wel vaker met reuzen te maken gehad en het valt [illegible] mee. Je moet ze weten aan te pakken, ziet u! Je moet listen bedenken, want tegen list kan geen reus op. Ze zijn over het algemeen tamelijk [illegible]

Daar kon je wel eens gelijk in hebben, zei heer Bommel. Maar tja, hoe doe je dat, een list verzinnen?

— Hm, zei Tom Poes, dat moet in je zitten. Ik ben er [illegible] zelf, maar daar ben ik dan ook Tom Poes voor.

Wel, wel, zei heer Bommel, een bescheiden manneke ben je niet. Maar ik moet toegeven, dat je gelijk hebt. Wat mezelf betreft

— Wacht eens even! riep Tom Poes, als ik me niet vergis, zie ik daar de Zeven Zwarte Bergen al! Heer Bommel leefde helemaal op, hij zette er flink de pas in en ja, toen hij boven op een heuvel gekomen was, zag hij in de verte werkelijk de hoge pieken van een woest gebergte!

zal samenwerking me... voor het verk... van ...ikkeling nodig zijn.

Wat is ...

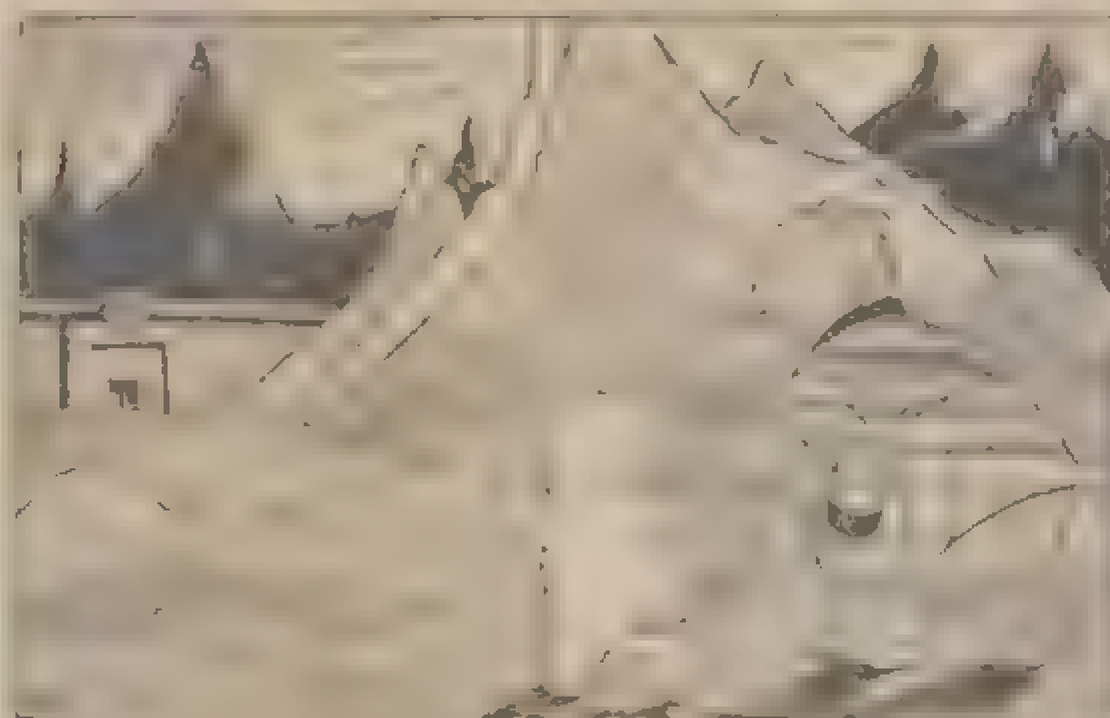
goed gelumd!

ART

ELEN

Tom Poes in de Tovertuin

Een donkere gang 68

Ze zetten er nu flink (...) zagen ze in de rotsen een grote, do(...)

— Dat is natuurlijk de ingang waar het tovervrouwtje het over had, zei Tom Poes. Kom mee, Heer Ollie, nu gaat het beginnen!

— Hm, wel, wel, mompelde Heer Bommel. De ingang zei je, nu gaat het beginnen, zei je. Ja, ja, en waar zouden nu die reuzen zijn, jonge vriend? Zouden ze ons al gezien hebben? En ga je nu een list bedenken?

— Welnee, zei Tom Poes, die reuzen zitten natuurlijk binnen en een list verzin ik wanneer dat zo te pas komt.

Heer B(...) (...)loorlopen. Ik voor mij (...) meer van het warme volle zon (...) Zou het zo b(...)n? Het lijkt me (...) listen te bedenken. Nee, dat is niets voor Ollie B. Bommel, wat jij, Tom Poes?

— Hoor eens, zei Tom Poes een beetje boos, als u geen zin hebt om (...) te doen, ga ik alleen verder. Ik (...)ht, dat u van avonturen hield, net (...)

(...)el, zo bedoel (...) een beer een (...)oord een (...)

(...)k. Gelukkig n(...)

— Ja, (...) hoewe(...) dubbel voorzientig moeten zijn!

Slijkhandel in

KNUTSELAARS!

Tom Poes in de Tovertuin

Een lastige nies [illegible]

Ze liepen door een lange hel-verlichte tunnel en er [illegible] greep Heer Bommel bij zijn arm. — Ik hoor wat, fluisterde hij, wees eens stil!

Heer Bommel hield zijn adem in en nu hoorde hij ook iets, een ver verwijderd dreunend geluid! — Er moet [illegible] Denk je ook niet, Tom Poes? — Ach, wat! fluisterde Tom Poes, dat is een reus, die zit te slapen! Dat treffen we! Blijft U nu hier staan en maak geen geluid, dan zal ik eens op verkenning uitgaan. Misschien kunnen we zo langs hem heen lopen.

[illegible] tunnel staan.

[illegible] ze reus moet natuurlijk de ingang naar de Verboden Tuin bewaken en hij heeft de sleutel [illegible] eten.

Ja, alles zou dan ook [illegible] gaan zijn, wanneer Ollie B. Bommel geen kriebel in zijn neus had gekregen. Maar Ollie kreeg wel een kriebel, een heel erge zelfs! Hij hijgde en zuchtte. Hij drukte zijn zakdoek tegen zijn neus, maar niets hielp. Ten einde raad drukte hij zijn neus dicht....

Saigon

... het
... tier.

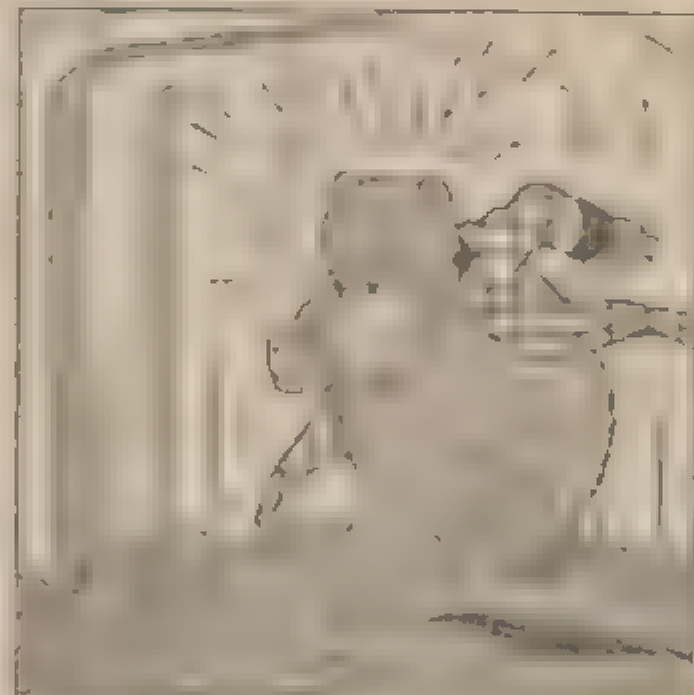
... ANSCH
... BERICHT.

... torpedo-
... ger
... etigd.

... le marine-
... zen niet

Tom Poes in de Tovertuin

Olie Bommel betrapt 70.

Er was niets meer aan te doen. Olie Bommel moest niezen en dus niesde hij: — Hatsjieieie!! ... hatsjoeoeoeoeoeoeoe''! Het geluid weerkaatste tegen de tunnelwan- [illegible] kanten door het gewelf. Tom Poes, die net op het punt stond de sleutel van de muur te nemen, maakte zich zo klein mogelijk en drukte zich stijf tegen de wand aan, want de reus was met een schok wakker geworden.

Hij [illegible] blief?.
Toen sprong ... eind en brulde: — Indringers! Er zijn indringers! Waar is mijn knots ... ik zal ze ... Ha''!

[illegible] tuurlijk direct gebruik van. Met een snelle greep pakte hij de [illegible] moet ik beginnen ... wist ik nu maar een list! Ooooo ... ik wou, dat ik Tom Poes was! Hoe verzin ik een list ... ?? Alle reuzen-nog-an-toe!

BEURS VAN A...

Amsterdam 74 / 100 ...
Amsterdam 74 ...
Amsterdam 25 / 100

leven van Rembrandt tot onderwerp

Rechtspositie

graad inbegrepen en personen, die een

...SHEID

lange-afstand-Finland.

[illegible]

Tom Poes in de Tovertuin

De reus zette zijn knots dreunend op de grond en bulderde. — Indringers, he? Wat betekent dat, he? Geef antwoord, wat kom je hier doen, he? Dit is verboden terrein! Wist je dat soms niet, hè? Wat let me, of ik maak mosterd van je, he? Wat? Ik zal

— Oho, kom-kom, jonge vriend, zei Heer Bommel kalm. Je taal overschrijdt de grenzen der beleefdheid! Iemand van mijn stand moet met de nodige onderscheiding behandeld worden of hij verliest zijn geduld! Ik ben niets over je te s[illegible]ken! Hoe heet je, ventje? Kom kom, geef eens gauw antwoord!

De reus staarde hem verbaasd aan, want zo had nog nooit iemand tegen hem ge[illegible]

[illegible] ..ah... ahum ... ik [illegible] ... Knuppeldeknor[illegible] stotterde hij. En wie ben jij? Hoe durf je eigenlijk [illegible] — Ik ben Hocus Pas, de grote tovenaar, zei Heer Bommel kalm. Maar nu werd de reus toch echt boos. — Dat is een leugen!!! schreeuwde hij. Ik ken Heer Hocus Pas!!! Hij zelf heeft me hier neergezet om zijn tuin te bewaken!!! En jij ongelukkig klein beertje, zou ...

[illegible] ..ind, zei Heer Bommel kalmerend, ik zelf! Weet jij [illegible] ..ukkig klein manneke dan niet, dat een echte tovenaar zich veranderen kan in elke gedaante die hij maar wenst? Wees eens een ogenblikje stil, Knuppeldeknor[illegible] dan zal ik je bewijzen, dat ik de waarheid spreek! Knuppeldeknorts was stil en keek vol verbazing naar Heer Bommel, die langzaam en geheimzinnig zijn [illegible] tasje open begon te maken. Intussen had Tom Poes de sleutel in het slot van de grote deur gestoken en maakte dat open. — Heer Ollie moet zelf maar zien hoe hij zich er uit redt, dacht Tom Poes. Ik kan hem nu niet meer helpen als het verkeerd gaat. Wat zou [illegible] reus eigenlijk met hem uitvoeren, daar in de tunnel? Het is er zo stil

Naar aanleiding van bijna

EEN ARTIKEL [illegible]

Oostelijke front.

werd, wordt thans ... De ...

Schaken

...oljubow.

...remise.

...t (A.N.P.). — De ... schaakmatch tus... ...n Bogoljubow ein... ...landgenoot open... ..., waarna Bogol... ...r gebruikelijken ... antwoordde. In ...kte het dr. Euwe ...p e6 naar voren te ...jn tegenstander in ... Wat behield het ...h bood toch in den ..., waarmede Bog... ...rd ging. De stand ... is nu: dr. Euwe ...ubow 2½ pnt.

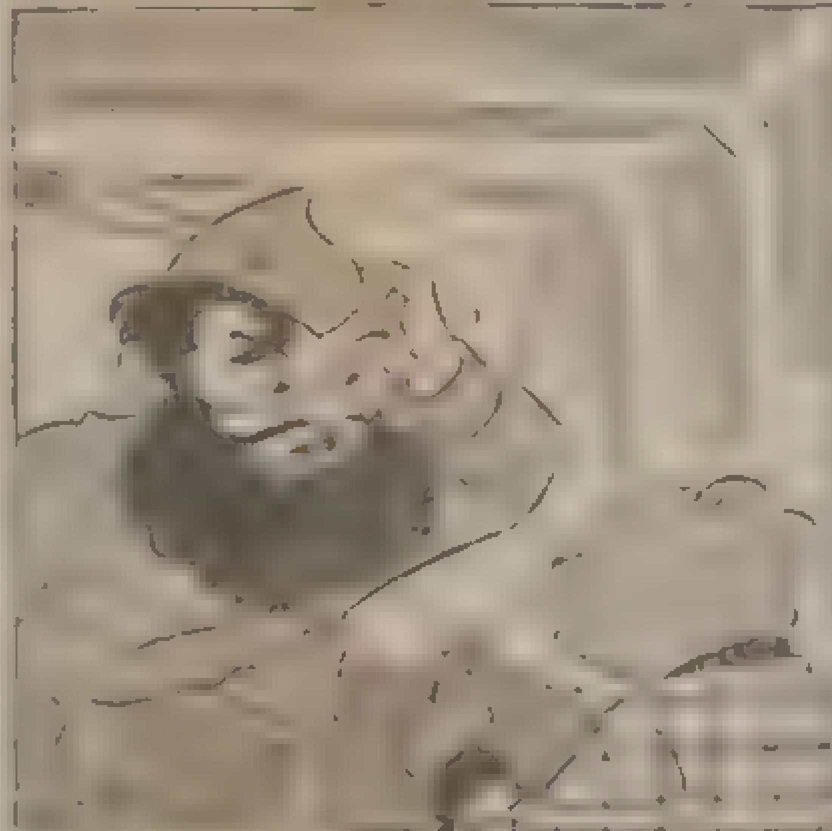
...STE KLASSE ...TITIE.

...ndeeling.

...Juli. — In de aan... ...an den bondsraad ...den K.N.S.B. me... ... voor de eerste... ...afel komen. Het ... drie groepen var... ...en, benevens een ...an vier clubs. Het ...ze ingrijpende wij... ...en op de moeilijk... ...n over groote af... ...s deze tijden met

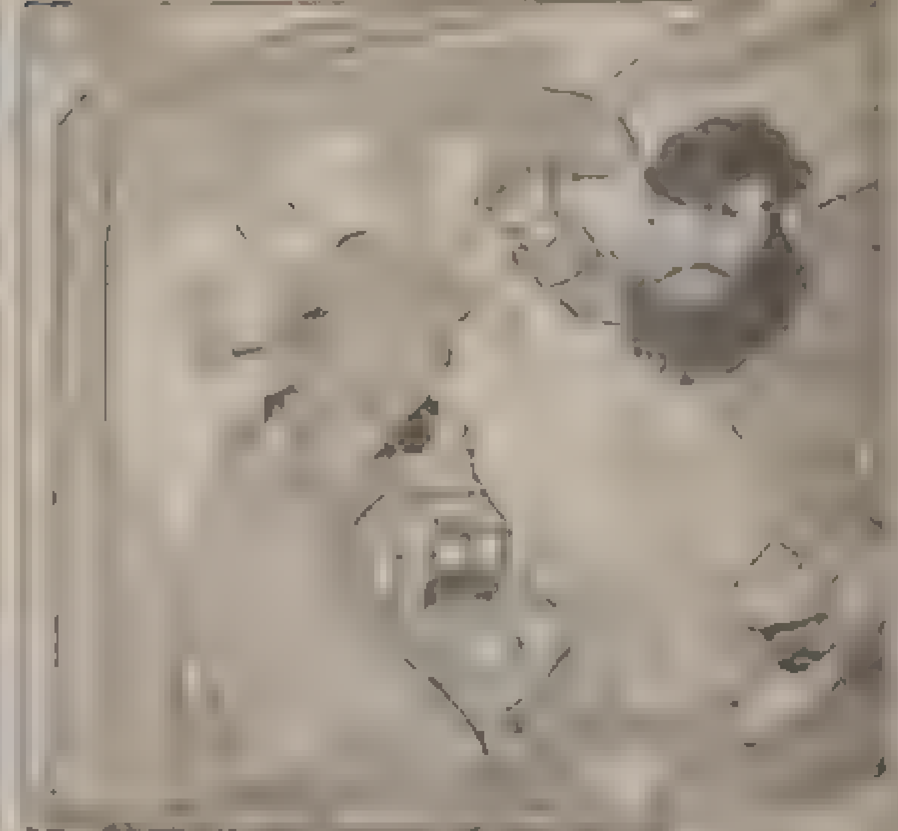
Tom Poes in de Tovertuin

Knuppeldeknoris overbluft 72.

Heer Bommel haalde zijn verrekijker uit het tasje en gaf die aan den reus Knuppeldeknoris. — Alsjeblieft, ventje, zei hij, kijk daar nu maar eens goed en kalm doorheen in mijn richting, dan zal ik je eens even iets laten zien.

De reus krabde zich eens in zijn ruige haardos, want hij vertrouwde het zaakje maar half.

— Hm, zei hij brommend, geef maar eens hier dat ding, maar haal geen grapjes uit, want dan maak ik stamppot van je! Toen zette hij de verrekijker aan zijn ogen. Lieve help, wat schrok die Knuppeldeknoris toen hij daar ineens een enorm groten Heer Bommel tegenover zich zag staan! Hij begreep direct, dat dit niet iets gewoons was, maar dat die kleine, dikke beer daar tegenover hem wel een groot tovenaar moest zijn.

— Eh .. n-neem m-me n-niet k-kwalijk, Heer H-H-Hocus P-P-Pas, stotterde hij.

... een indringer was, maar nu zie ik ...

— Goed, goed, manneke! zei ...

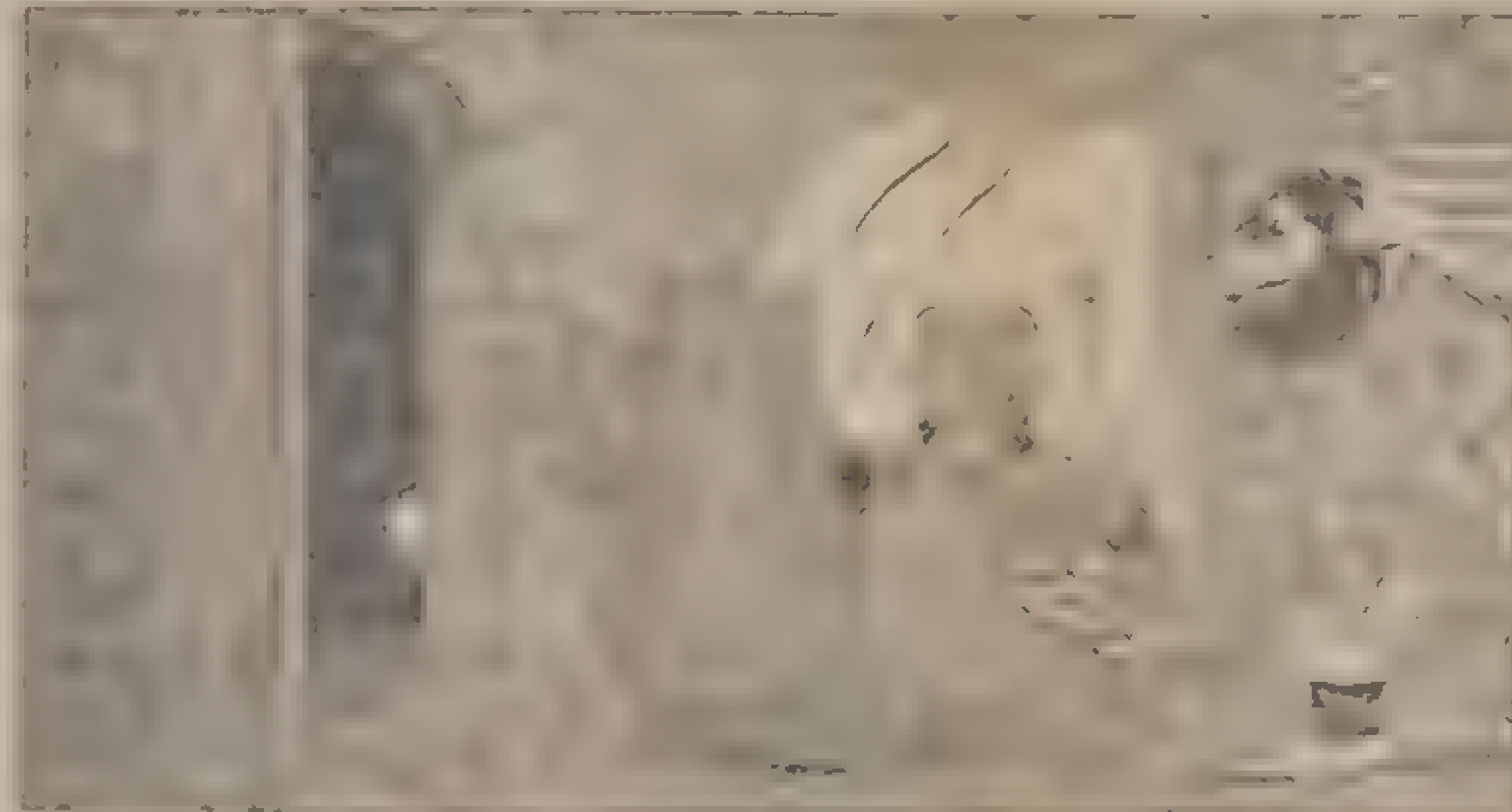
...raat maar terug en laat me door. ... heb hier nog enige dingen te ... en liep ... met langzame, deftige passen ... den verbaasden Knuppeldekno...

en fraaie boven-
te bewonderen
aan prachtig ...
terwijl de oplag
en spel was.
on no. 1 van 2
achterstand van
es 36 punten ge
van 4, waarin
jaar, L. Seer-

...us. 8 was aan
en won glans
enorm spannen
.0 Sn'ine 9 een
had opgenomen
–4 toch nog me
een met 6–4 tegen
zwakker dan 11
met een voor-
...ge tr o werd
...len Kalsen en
moest ten slotte
derheid erken
lange partijen,
sterker en won

...oor het sterk
n 4–6 met en
De partij tus
...e partijen, vie
spel van Van
...thep en glans
met een boven-
...s 10 en 11 ver-
...rt. De Leeuwar-
...ter niet gelijk
...ab er en moes
...t een z. bal de

Tom Poes in de Tovertuin

gerust de deur weer achter mij'

en daarbij dacht hij ineens aan de sleutel.

zou Heer Hocus Pas nu toch die sleutel getoverd hebben? Hoe kan ik nu goed die deur bewaken, wanneer zij niet afgesloten is? Er aan het haakje hier naast mijn hoofd hangt hij ook niet meer .... Tut-tut, dat is een moeilijk geval, erg moeilijk....

Ja, die Knuppelde knorus wist natuurlijk niet, dat Tom Poes de sleutel voor alle veiligheid maar had meegenomen.

DE PLU...

BARNEVELD
ten gehouden p...
een tamelijk hoo...

kleinere partij...
de grootste...
...steck...
...tamme konijnen
...ge prijzen, d...
...en de dieren d...
...onzamelde best...
...gen prijzen be...

HOUT EN ...

...de inschrijving ...
...g van de H...
...en 1940 no 1 ...
...en ... en ...
...te betreffende

...iekaarten
...nenwerpers.

...rtige Britsche
...voering.

...lt — De moderne oor... een met wapenen va... ...t bommen, granaten ...met pap een fabriek...

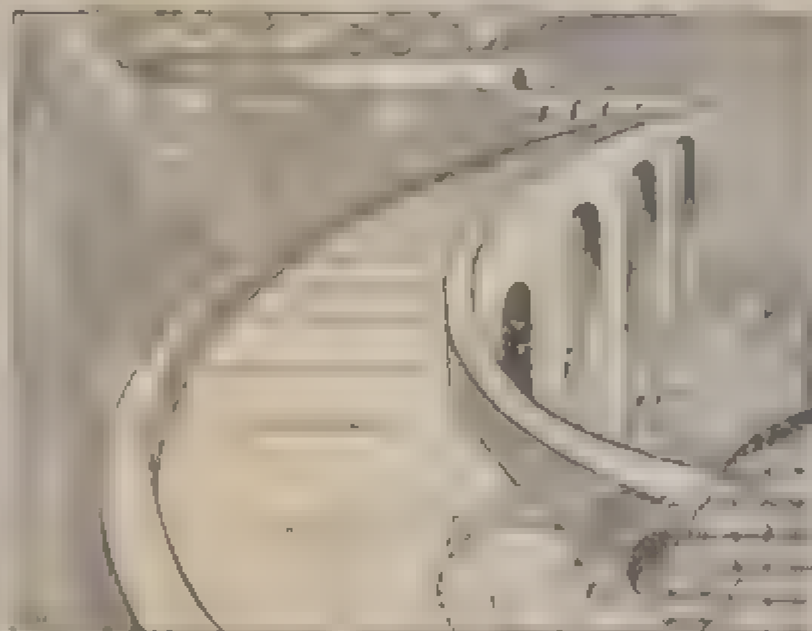
...agen gereden de werk... ...e vier in Westfalen in ... de fabriek ... gen ... ...zonderlinge voorist. In...

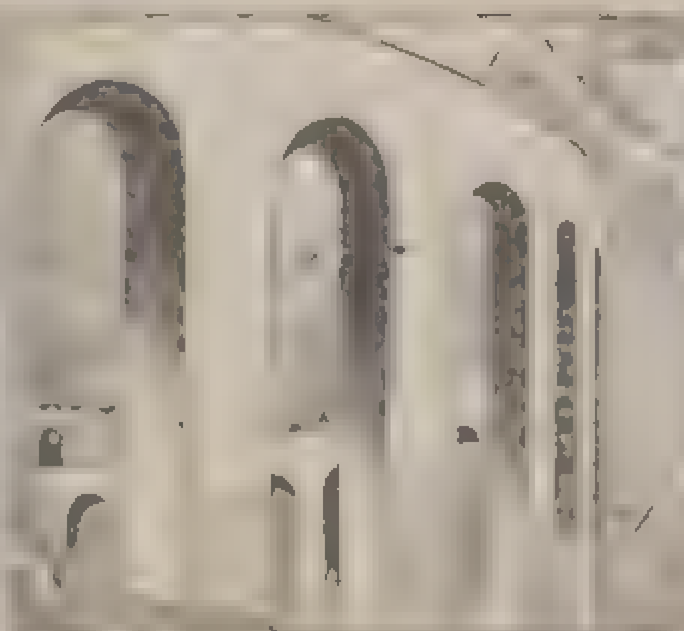
... om eventueel ge... ...le politiebureaux af te ... de ge... ...heid

... heele stapels valsche ...

... uit Hamburg het be... ...de afgeloopen dagen ...

Tom Poes in de Tovertuin

niet de enige, die een list kan verzinnen! O nee! Olivier B. Bommel is er ook nog ...

...telde Heer Ollie breedvoerig, hoe handig hij geweest was.

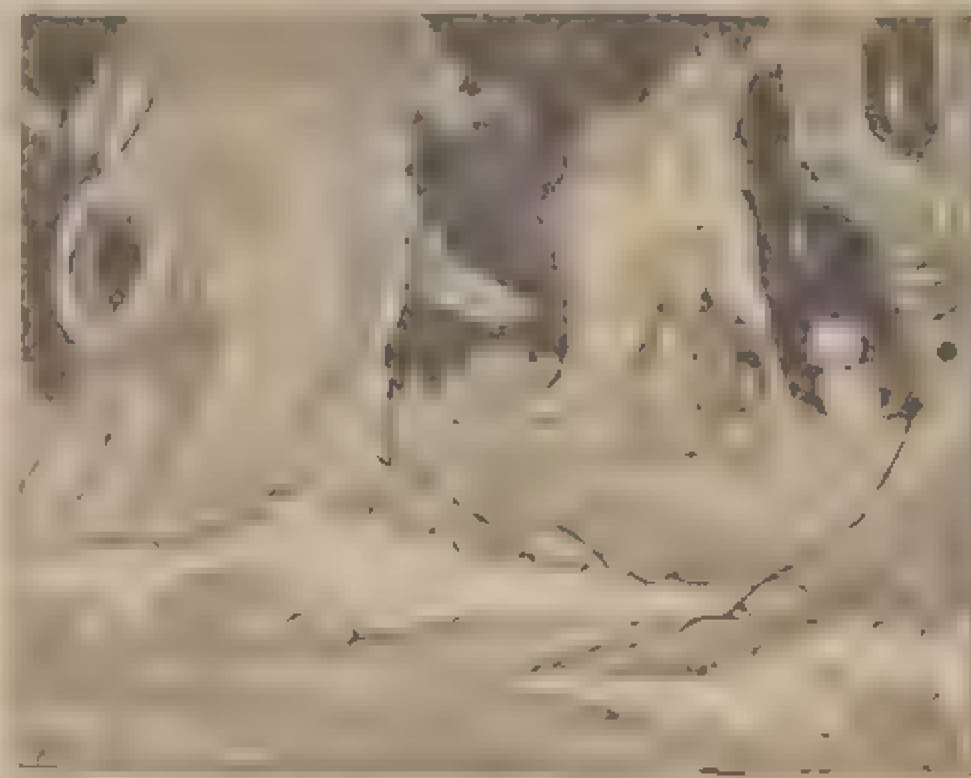
Export van Indië

Hoofdpunt Kesoïn?

Boerenland in boerenhand

Tom Poes in de Tovertuin

Daar komt hij aan 75.

Tom Poes en Heer Ollie B. Bommel liepen nu al een hele tijd in de Verboden Tuin zonder dat zij een levend wezen waren tegengekomen. De bomen, die er groeiden, waren hoog en dik, ze groeiden zo dicht op elkaar, dat er maar weinig licht op de grond viel en het lover hing helemaal stil. Dat kwam, denk ik, omdat de hoge bergen er omheen alle wind tegenhielden.

— Waar lopen we nu eigenlijk naar toe? vroeg Heer Bommel. Hoe weet je, dat dit de goede richting is? Je hoort niks, je ziet niks dan bomen en deze tuin is zo groot, dat je er als vreemdeling gemakkelijk in kan verdwalen.

— Nee, jonge vriend, het lijkt me beter, dat we ons in dit zachte mos een beetje uitstrekken om de ledematen rust te geven. Dan merken we vanzelf wel, wanneer er iets gebeurt. Vind je ook niet, Tom Poes?

— Nee, zei Tom Poes, dat vind ik niet! Rusten kunnen we altijd nog wel. Laten we nu eerst het terrein maar eens verkennen, dan ... maar wees stil! Daar komt iets aan!

Ja, toen zij zich achter een dikke boom verscholen, zagen zij over de heuvel heen een reus aankomen, die op zijn hand een gouden vogel droeg!

— Deze reus slaapt niet! fluisterde Tom Poes. We moeten een list bedenken! Vlug, direct merkt hij ons!

— Bedenk jij nu maar een list, jonge vriend! mompelde Heer Bommel. Ik ken er maar één! Die met de verrekijker, weet je wel.

...deeld tot
...e jaar.

...roof van f 7000
...Alb. Cuypstraat te
...erdam.

Tom Poes in de Tovertuin

— Ik weet wat, fluisterde Tom Poes, toen de reus steeds dichterbij kwam. Ik ga gewoon naar die reus toe en maak een praatje met hem om hem af te leiden. In die tijd moet u dan proberen om de vogel te pakken te krijgen! — Hij lette niet op Heer Bommels geprutttel, maar stapte brutaalweg achter de boom vandaan en ging naar de reus toe.

...g, zei hij. Hier ben ik eindelijk. De grote tovenaar Hocus Pas heeft me gestuurd om te kijken of de vogel het goed maakt, of hij genoeg te eten krijgt en of de tuin goed bewaakt wordt!

— Wa-wat? vroeg de reus verbaasd. Hocus Pas? Heeft die jou gestuurd? Zei je dat? Om te kijken of de tuin, eh ... het goed maakt? eh ...

— Ja zeker, zei Tom Poes eigenwijs. — Om te kijken of alles hier in orde is, begrijp je?

— Nou maar, alles is hier prachtig in orde, hoor! zei de reus. — De vogel krijgt elken dag zijn negen- en negentig maiskorrels en zijn zeven en zeventig hennepzaadjes en een liter dauwdruppels en ...

... reus had de vogel intussen op de ...nd gezet en ging verder om Tom Poes ...et veel gebaren te vertellen wat het dier wel niet allemaal kreeg.

Heer Bommel was gedurende dit gesprek op handen en voeten achter hen gekropen en probeerde met uitgestoken hand de vogel te lokken.

— Ai! dacht Tom Poes, die hem daar bezig zag. Nu moet ik zorgen dat die reus niet omkijkt! En hij vroeg haastig: Wilt u me nu eens precies vertellen hoe u al dat eten klaarmaakt? Dat zal wel erg moeilijk zijn, niet?

IK BEN NEEF VAN ... ZESTIG JAREN VAN ...

Springende glazen.

TIEFKIND
ANDELD

oor het Hof
n Bosch.

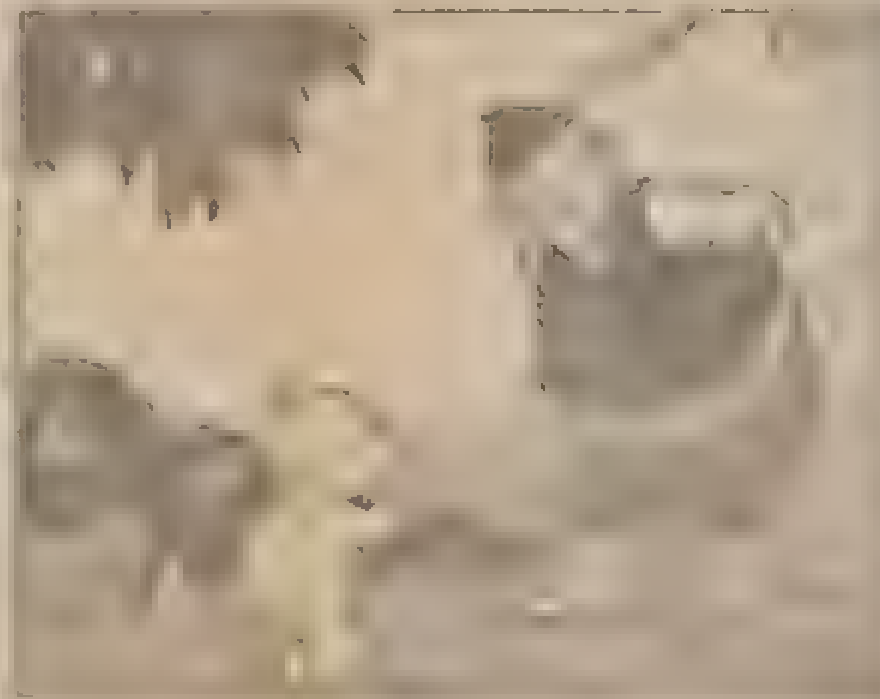
T: 8 MAANDEN.

BOSCH, 6 Aug. — Een
loud voor de Bosse
r ... uit V... te
... werd haar 14 jar
k te hebben mis...
...ing boek toen, d...
... een dag had geste
... wel eens met een
... werkt. Het meisje
g te eten, zoodat het
en om een ...
... eens achter in de
... opal, die als af

...d voor de ...bank
d en wat zij ...
... werd dan ...

... in ... be
... haar ... voor
... kwam ... te ...
... een ... tijd bij, ...
was ... nu weer
... haar ... in
... werd ook nu weer
... haar ...
Zij trachtte nu haar
... te ...
... haar ...
... niet on ...

Tom Poes in de Tovertuin

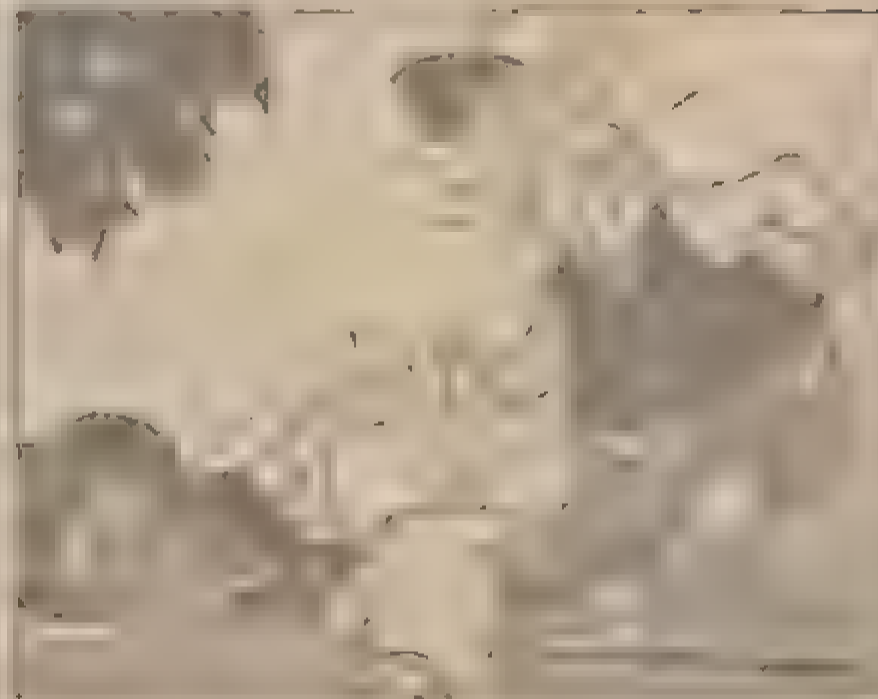

— Jaja, zei de reus, het is werkelijk niet gemakkelijk om het eten voor die gouden vogel goed klaar te maken! Er is er eigenlijk maar één, die dat goed kan, en dat ben ik!'

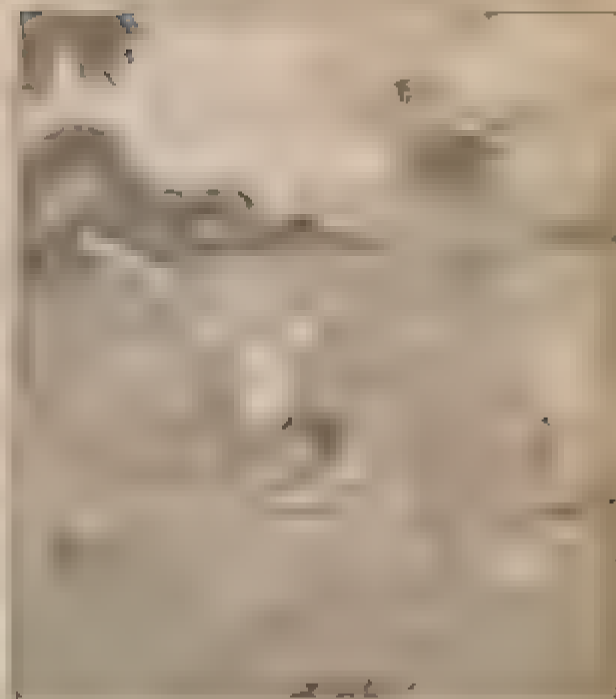
Ja, zei Tom Poes, dat zei heer Hocus Pocus ook al, er is er maar een, die goed voor die vogel kan zorgen, zei hij, en dat is ... Hoe heet u nou maar?

— Knorremorris, vulde de reus haastig aan. Zei Hocus Pas dat heus? Zei hij werkelijk? En dat is Knorremorris?

— Dat zei hij, zei Tom Poes en hij knikte ernstig.

Hij heeft me opgedragen om aan u te zeggen, dat hij zeer tevreden over u was, en dat ... Maar op dat moment gebeurde er iets. Heer Bommel had de vogel te pakken gekregen en daarover was hij zo in zijn schik, dat hij helemaal vergat om het touw, dat het dier aan zijn poot droeg, los te maken. Hij pakte het beest onder de arm en zette het op een lopen. Nu, je begrijpt wat er gebeurde. De reus hield het eind van het touw nog steeds in zijn hand, en dat eind werd er nu ineens met een ruk uitgetrokken.

— Hela! Ho! Hidaar! riep Knorremorris. Dieven! Indringers! brulde hij. Nu, Tom Poes wachtte niet af wat hij verder zou gaan doen, maar zette het ook op een lopen, achter heer Bommel aan. En de reus, die nu pas begreep, hoe hij was beetgenomen, begon razend en tierend de achtervolging ...

Organisatie van

Mr. P. Rink †

ALLEEN DE POLITIE

O, Augustus!

NOL BINSBERGEN

Tom Poes in de Tovertuin

Tjonge, wat rende heer Bommel! Hij had voor die tijd zelf niet geweten, dat hij zó hard lopen kon! Maar hij begreep wel, dat het er nu van af hing en dat hij iets goed te maken had. Ja, het was een domme streek van hem geweest, om dat touw niet eerst los te maken. dat was nu al de tweede keer, dat door zijn schuld alles haast mislukte! Hij vloog meer dan hij liep de lange brug over, dook de grote poort in en schreeuwde al van verre: — Hédaar. Knuppeldeknoris! Waar zit je? Kom hier!!

— Wa-wat is er aan de hand, heer Hocus Pas? vroeg de reus verhaasd.

— Luister, hijgde heer Bommel. Er zijn indringers in de verboden tuin! Jij hebt niet goed opgelet! Er is een grote reus binnengedrongen, die mijn gouden vogel wilde stelen! Zorg, dat je hem onschadelijk maakt, want anders

— M-maar . h-hoe k-kan d-dat n-nu"? stotterde Knuppeldeknoris. Ik heb hier steeds op wacht gestaan en — Zwijg"! bromde heer Bommel, doe je plicht" en hij rende verder. De reus was nog niet helemaal van zijn verbazing bekomen, toen hij iemand aan hoorde komen. — Dat kan geen reus zijn, gromde hij bij zichzelf. — Dit is een klein iemand, wat moet ik

En toen sprong Tom Poes hijgend de poort uit en reikte hem de sleutel toe, die hij al die tijd bij zich had gehouden.

— Vlug! hijgde Tom Poes, doe die poort op slot! Daar komt een gevaarlijke reus aan, die met je vechten wil!

— W-wat , w-wie ben jij nu weer? snauwde Knuppeldeknoris; maar Tom Poes rende zonder hem antwoord te geven verder. Uit de poort klonken de daverende voetstappen van den naderenden Knorremorris ...

KRALINGSCHE PLAS TE

Tom Poes in de Tovertuin

Ja. Knuppeldeknorts begreep er niet veel meer van, maar hij dacht bij zichzelf, dat die kleine dikke beer toch bewezen had een groot tovenaar te zijn, en dat het daarom maar het veiligste was om hem te gehoorzamen. Bovendien hoorde hij duidelijk met zijn eigen oren, dat er iemand aankwam, die niet zo maar eens een gewoon iemand kon zijn. Nee, de vreemdeling, die daar naderde, was minstens even groot en zwaar als hijzelf en daarom greep [illegible] zijn hoofd en....

[illegible]!? Met een geweldige klap liet hij hem neerdalen op het hoofd van den binnendravenden reus. Nou, die was daar niet op verdacht en tuimelde met een zachte zucht tegen de muur aan. En toen .... Ja, toen zag Knuppeldeknorts pas, dat het zijn eigen vriend Knorremorris was, dien hij daar zo had toegetakeld! Je begrijpt, dat hij woedend was! Hij was zo ontzettend kwaad, dat hij het grootste gedeelte van zijn wilde haardos uit zijn hoofd trok en hij raasde en tierde, dat de wan- [illegible] niet beter.

De langzaam bijkomende Knorremorris zei tegen hem: H-h-houd je m-m-mond .... Umpohhhh .... Je bent de s-sufste r-r-reus, dien ikkkik ooit g-gezien h-heb. S-straks heb ikkik n-nog een ap-[illegible]ltje m-met je te schillen, maar eerst m-moeten we de Gouden Vogel terughebben! K-k-kom [illegible]

(Ingezonden Mededeeling)

...n wordt overgeno-
...e overneming niet
... deze waarden zoo
... gelde worden ge-
...le opbrengst de vor-

...zien van die ver-
... gerechtelijke maat-
... van zijn recht of
...en zijn genomen,
...nstaande overeen-
...rden gestort, in de-
... of worden overge-
...rden deze maatrege-
... in artikel 1 genoem-
... zijn getroffen, in-
...ededeeling daarvan

...EL 3

...richten van hande-
...el 1 een goedkeu-
...rond van het Devie-
...an de Verordening
... de de behandeling
...ogen, wordt deze
...ijn verleend

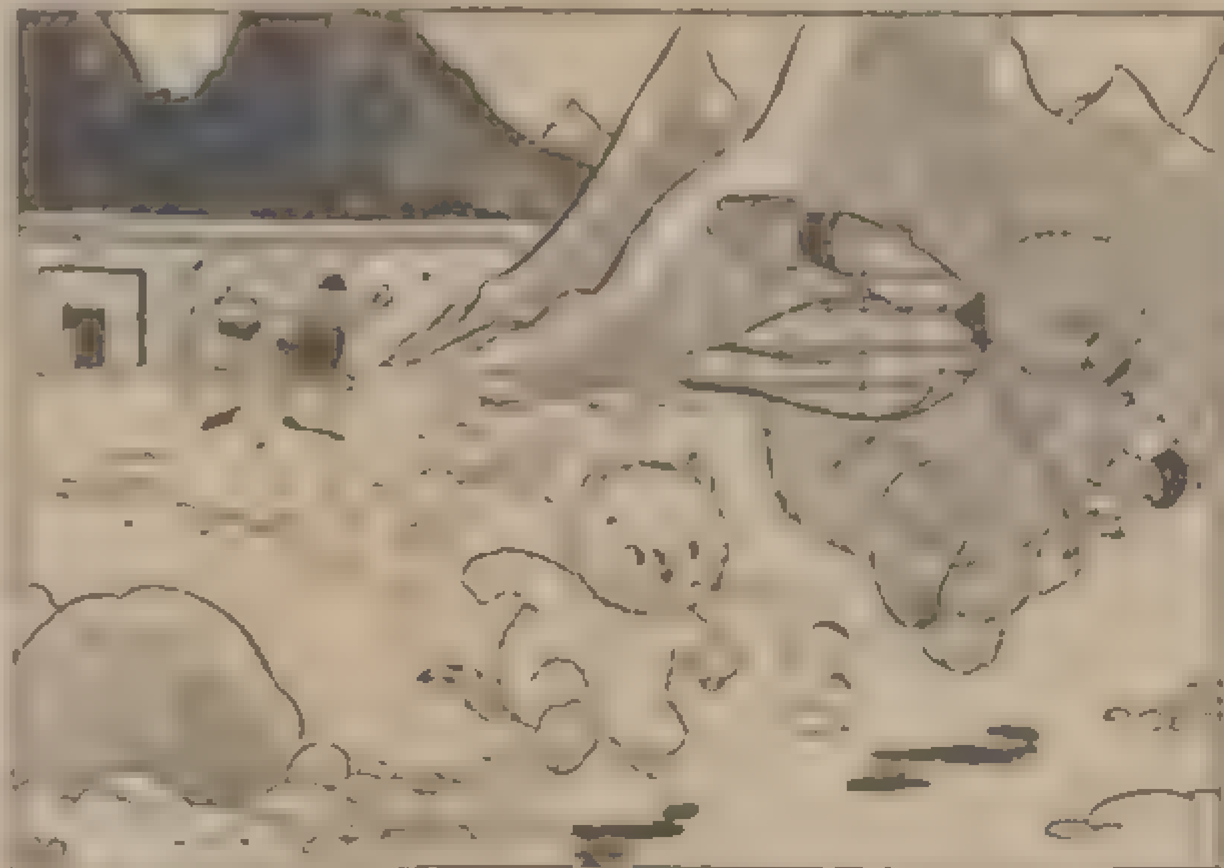
...EL 4.

... artikel 1 zijn niet
...rsonen, wier zuiver
... van tien duizend
... gaat en weer belast
... laatstverloopen ka...

...k. want

Tom Poes in de Tovertuin

Gelukkig, een rotsblok [illegible]

Tom Poes en Heer Bommel waren al een heel eind [illegible] al [illegible] te zien, maar [illegible] zag het [illegible] zien [illegible]

— [illegible] Heer [illegible] — Zo [illegible] [illegible]

— Oef!! — [illegible] Heer Bommel, — [illegible] Tom Poes! [illegible] ben er [illegible]

[illegible]

ANSCH TBERICHT.

nvallen oek en latroeh.

eunpunten bestookt.

.N.B.). — Het Itali- richt van vandaag

ika aan het front erzijdsche activiteit epen en artillerie. uitsche en het Ita- n hebben militaire aangevallen, lucht- n de haven liggende ade en ontploffin- akt.
he vliegtuigen heb- erza-Matroeh bene- tallaties ten Oosten aangevallen. Duit- en Engelsche steun- gevallen. De vijand aan op Bardia en yrthe.
a hebben afdeelin- en van Culquabert t.-kolonel Ugolini nval gedaan op ge- troepen, die op de en aanzienlijke ver-

en hebben opnieuw

Tom Poes in de Tovertuin

Knuppeldeknoris is slim 81.

Knorremorris bereikte het eerst het rotsblok.
— Hier zijn ze heen gegaan! — schreeuwde hij. — Ze denken natuurlijk, dat ze mij beet kunnen nemen! Zoeken natuurlijk een schuilplaats aan de andere kant! Ha! Kom mee, Knuppeldeknoris! Er omheen, vlug! Ha! — Knuppeldeknoris gehoorzaamde en zo stormden de twee reuzen in galop om het grote rotsblok heen, natuurlijk zonder iets te vinden, want Tom Poes en Heer Bommel lagen met de Gouden Vogel veilig en wel boven op de rots en luisterden angstig naar het gedraaf.

Knuppeldeknoris was de eerste, die een verstandig idee kreeg.
Hé, — dacht hij. — wanneer die schavuiten nu ook om de rots lopen, kan het lang duren! Het is natuurlijk veel beter, dat ik de andere kant omga. Dan zitten ze tussen mij en Knorremorris in en dan moeten ze al erg handig zijn om nog te ontkomen! Zo gedacht, zo gedaan; Knuppeldeknoris draaide zich ineens om en rende terug.

— Tjonge, dacht Tom Poes, nu hebben ze direct in de gaten, dat wij ergens anders moeten zijn en dan gaan ze natuurlijk boven op de rots zoeken! Het ziet er niet best uit! Hoe moet dat aflopen?

DE AMATEURSTUIN

Huwelijksreis

...an wat velen dezer zakenmenschen het ...erbaarst is: hun zelfstandigheid.

meegenomen.

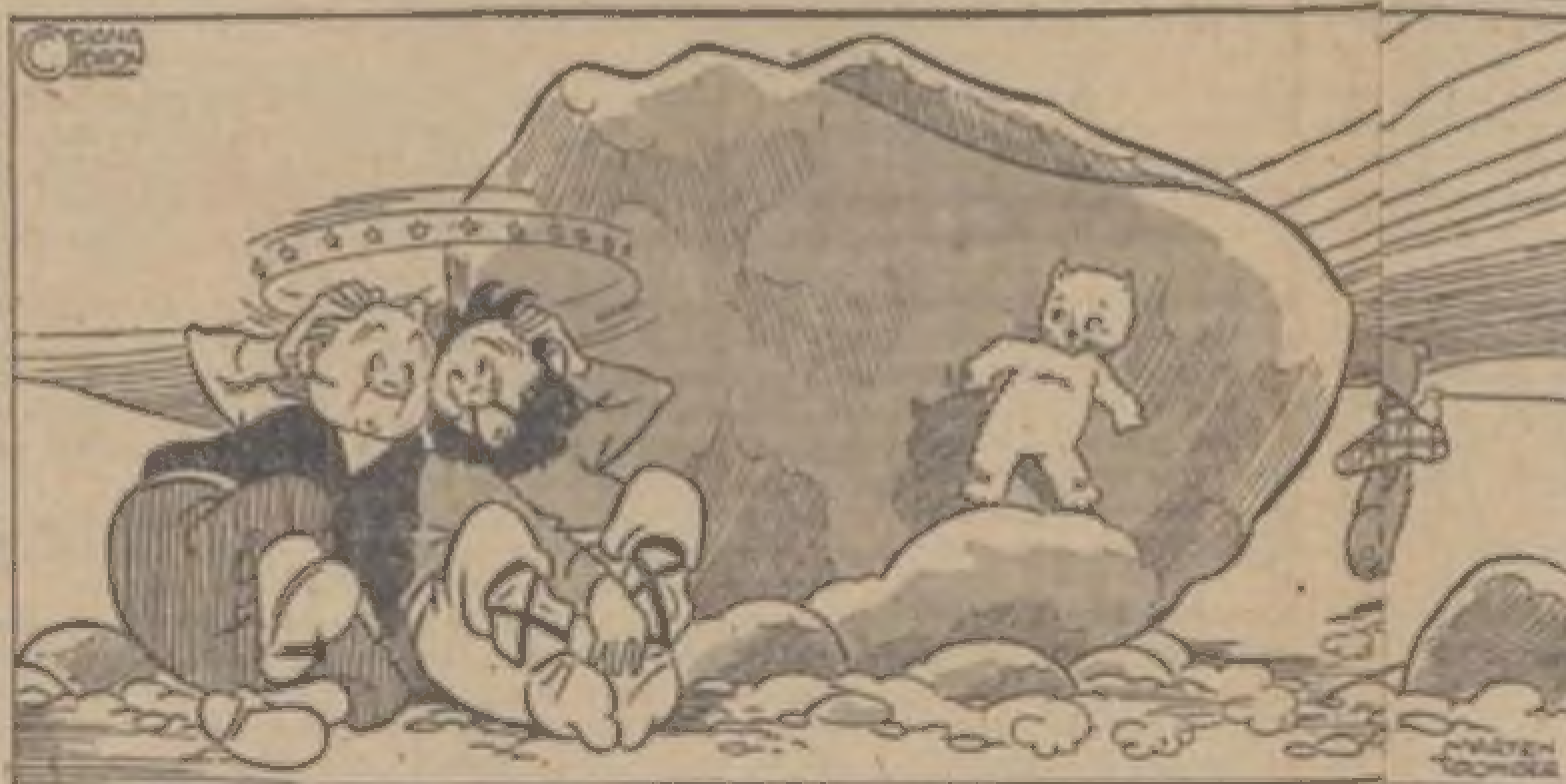
Alleenverkoop voor Nederland W. Moll, Laan van Leeuwenh..., Voorburg.

(Ingezonden Mededeeling)

Tom Poes in de Tovertuin

Een prentje 82.

Nu, het liep heel anders af, dan iemand had kunnen denken. Knorremorris was er niet op verdacht, dat Knuppeldeknoris ineens de andere kant om was gegaan en Knuppeldeknoris was zó vervuld van zijn eigen handigheid, dat hij niet oplette. Zo kwam het, dat de twee reuzen in volle vaart met hun hoofden tegen elkaar opbotsten. Dat gaf een knal! Ze zakten beiden tegen elkaar aan op de grond en staarden wezenloos voor zich uit, terwijl ze hun builen betastten.

Het duurde een hele tijd voor ze weer zoveel belangstelling in ...ngeving hadden, dat ze verder over de achtervolging van Tom Poes en Bommel konden denken. En toen was het te laat, want Tom Poes, die o... randje van de rots alles had gezien, maakte natuurlijk gebruik van de...enheid. Hij hielp den dikken Heer Bommel naar beneden en zette het achte... aan op een lopen. Ja, Knuppeldeknoris had het wel grondig bedorven, di... Ik heb horen vertellen, dat Knorremorris zijn leven lang geen woord me...en hem gesproken heeft en dat hij, wanneer het volle maan is, nog altijd hoofdpijn krijgt. En zij durfden geen van beiden Hocus Pas, den gro...venaar, meer onder ogen komen en zijn met pensioen gegaan.

...gebracht. Na eerst... ontkend iets met ... hebben, legde v. d. ... rijwielhandelaar ... een volledige beke...

Bij het verder ... vermoeden, dat G... te Deventer zou op... van anderen en oo... oplichting verkrege... leventje leidde.

In den nacht van ... slaagde de Almel... staan door die te ... aan te houden als ... noote, terwijl verde... houden de te Alme... G. J. K. en Ja. H. ... van heling en mede... arresteerden zijn n... bracht en in verze... steld.

Het is gebleken, ... anderen op dezelfd... dergelijke handeling... deele van tot heden ... personen, die blijk... durven doen, zoode... gevallen geen vervo...

TIJDELIJKE S... AAN AARD...

(Van onzen co...

HILVERSUM, 12 ... thans wordt medege... geeringscommissaris ... 9 Augustus het volg... zonden aan den secr... het departement van ... en Scheepvaart:

„Namens burgeme... verzoek ik u dringe... de zekerheid bestaat, ... meer dan 1½ kilo aar... kan worden toegewe... nen brood, rijst of pe... baar te stellen."

gent van bepaalde soorten blijft nog be- | gesteld.

van het resultaat heeft zij het lijk in beslag genomen.

(Z.) vierde 6 Augustus zijn diamanten bruiloft.

venzeer ten aanzien
ingbesluit, op welks
worden gelet. Met
licatie, welke regel-
zal verschijnen, in
uisvrouwen dus vrij
om de prijzen te

de wordt ons thans
ds in den loop van
heele land een stren-
rden gehouden, zoo-
van de nieuwe prijs-
e van het prijsaan-
is niet uitgesloten,
a.s. Vrijdag op een
worden, reeds Zater-
economischen rech-
n.

naximum-prijzen.

n de regeling zullen
etwijfeld aanvoeren,
de neiging zal be-
waliteiten tegen den
nprijs te verkoopen.
egrijpelijk, daar het
hijnsel is, dat bij de
maximumprijs voor
chillende kwaliteit,
het hoogste plafond
. Ook hiertegen zal
n houde voor oogen,
le omstandigheden
aliteiten onzer tuin-
den export werden
ners niet te voorko-
het transport in kwa-
, zoodat ze, eenmaal
estemming aangeko-
met de tweede en
hier te lande als
kocht.
dan ook van mee-
s een vijfde van het

Tom Poes in de Tovertuin

Bommel heeft weer honger 83.

Tom Poes en Heer Bommel liepen intussen verder met de Gouden Vogel. Het ging heel wat vlugger dan de heenreis. Ze wisten immers niet zeker of de beide reuzen niet weer achter hen aan zouden komen? Daarom namen ze maar het zekere voor het onzekere en renden aan één stuk door. Het duurde dan ook niet lang of ze zagen het huis van de oude Anne-Miebetje voor zich liggen.

Nou, die was ! Dat begrijp je! Ze had er al niet es meer op gerekend, dat ze haar Goen Vogel nog ooit terug zou zien en wist dan ook niet, hoe ze haar dankbaarid zou tonen.
— Mevrouw, zei Ollie B. Bommel, — het is, dat U over dankbaarheid praat, anders : U mij misschien onbeleefd vindenwanneer ik U er op attent maak, dwij in een paar dagen niets behoorlij meer hebben gegeten.

Maar het is een feit, dat U mij nergens zo'n plezier mee kunt doen als met een maaltje uit Uw tovermolen. Wat jij, Tom Poes?
— Het is met mij precies zo, zei Tom Poes. — En U hoeft ons helemaal niet te bedanken, hoor, want het genoegen was helemaal aan onze kant.
Nu, Anne-Miebetje haastte zich om een lekker maal gereed te maken en toen Heer Bommel en Tom Poes alles hadden opgegeten en hun avonturen hadden verteld, zei ze:
— Nu heb ik nog een kleine verrassing voor jullie!

Wij moeten
onze lezers
val, dat voor
groot belang
logelijk kan
Een abonné
nl. drie episte
blijkens het a
juffrouw H e n
De beginlett
duidelijk gesc
wel het meest
onderteekent
Australië moet
de brieven ve
ter, Van Old
Amsterdam. O
adresseerde e
brieven staat
L. J. S. Fijn In
Australië en v
op, waaruit bl
zeer waarschi
schap bevindt.
De schrijver
niets van zijn
heeft gehoord.
„Ik heb al ee
maar het schi
doorgekomen
geen natuurlijk

De reden is
seerde al zijn
suur heeft de
opend, doch to
adres, dat er o
Albert inform
of die zich nog
zonderheden, w
nen zijn voor
Henny Bolter
één der drie br
Maar misschi
dengene, voor
zijn, te kunnen
vens van lezer
spoor kunnen
telijk.

ONGELUK
OGKERK.

in Hoendiep
onken.

DUISTERNIS.

correspondent).

4 Aug. — Een zeer
at het leven heeft ge-
s van een gezin van
onge kinderen, is het
een overigens pretti-
van eenige echtparen
oogkerk.
van de vacantie heb-
rkers gisteren een
in de provincie. Toen
rugkwamen, besloten
Fierverlaten gezamen-
ebruiken. Intusschen
rd donker, terwijl de
nederviel. Het was
n het gezelschap uit-

Tom Poes in de Tovertuin

Een droevig afscheid 84.

— Kijk, zei Anne-Miebetje, ik heb de toverwagen klaar gemaakt. Die zal jullie nu weer naar de driesprong rijden. Dat is dan het enige wat ik voor jullie doen kan, maar als één van jullie ooit in moeilijkheden zit, dan hoop ik, dat je bij mij komt. Waarschijnlijk zal ik je wel kunnen helpen, nu ik mijn Gouden Vogel weer heb. En nu, goeie reis en wel thuis!

Zo zaten Tom Poes en heer Bommel dus voor de tweede keer in de voortratelende toverwagen en heer Bommel zei: — Je kunt me geloven of niet, Tom Poes, maar ik voel me werkelijk bedroefd!

Ik heb een paar stomme dingen gedaan, dat weet ik, en het is heus niet aan mij te danken, dat alles zo goed is afgelopen.

Maar toch heb ik zelden in mijn leven zoveel plezier gehad! Dit was pas, wat je noemt een avontuur! En daarom spijt het mij, dat ik nu afscheid van je moet nemen. Je bent een poes naar mijn hart, jonge vriend!

— Wel, zei Tom Poes, waarom blijft U dan nog niet een tijdje bij mij logeren? In mijn huis is plaats genoeg en ik zou het ook wel gezellig vinden.

Intussen had de toverwagen halt gehouden bij de Kale Driesprong en heer Bommel stapte uit. — Nee, mijn vriend, zei hij, dat gaat niet, dat zou tegen mijn principes zijn!

Ik voel, dat ergens anders nieuwe avonturen mij roepen en dus: Vaarwel! Het ga je goed! En misschien tot ziens!

Hij schudde Tom Poes lang en nadrukkelijk de hand, terwijl de toverwagen in de verte verdween. Toen draaide hij zich om en begon de heuvel af te wandelen, de ondergaande zon te gemoet.

Het is jammer, dat hij niet een poosje bij mij wilde blijven, dacht Tom Poes. Ik geloof, dat ik aan hem gehecht ben geraakt, al was hij dan ook een beetje dom. Enfin, de hoofdzaak is, dat er weer nieuwe avonturen komen.